

KÜLFÖLDI SZEMLE

A német Reichsfinanzhof gyakran hoz olyan természetű elvi döntéseket, amelyek a Németországétól eltérő tartalmu pénzügyjogi törvények uralmának területén is utmutató jelentőséggel bírnak. — A VI. A. 1147/1928 (1928. X. 31.) számú döntés a pénzbüntetéseknek az adóalaphoz való viszonylatáról rendelkezik. A Reichsfinanzhof az üzemi költségek fogalmát úgy értelmezi, hogy minden erkölcsi értékelés nélkül idetartoznak az összes, az üzem által okozott és megkívánt költségek és kiadások. Ebből folyólag nem tagadható meg tisztán érzelmi vagy morális okokból a pénzbüntetéseknek az adóalaphoz való levonhatása. Különösen áll ez az ugynevezett formáldeliktumoknál és rendészeti büntetéseknél. Ezek t. i. oly szoros összefüggésben állanak az üzemmel, hogy feltétlenül jogosult üzemi költségekként való figyelembevételük. Eltérő megítélés alá eshetnek a szoros értelemben vett büntetőjogi pénzbüntetések, mert ezek már közel fekszenek a személyi jellegű kiadások kategóriájához. — A VI. A. 1499/1928 (1928. XII. 12.) számú döntés véglegesen leszögezi a Reichsfinanzhof álláspontját abban az irányban, hogy valamely kereskedelmi üzem fizetési nehézségeinek rendezésénél a hitelezők által tett engedményekből származó nyereség nem adóalap. A pénzügyi legfőbb törvényszék szerint ugyanis nem minden, a kezdő és zárómérleg összehasonlításából származó felesleg jövedelem, hanem éppen ellenkezőleg az csak annyiban tekinthető annak, amennyiben az ipari vagy kereskedelmi üzem menetéből származik. Ha a hitelezők összessége által egy engedmény adatik, ez ugyan az illető ipari vagy kereskedelmi vállalattal összefüggésben áll, de nincs közvetlen összefüggésben annak üzemi menetével. Inkább az üzem folytathatása irányában eszközölt könnyítésnek tekintendő ez és így párhuzamba állítható új tőkének az üzembe való bevitelével. Valamiképp pedig az üzem nyereséges folytathatásának új tőkével való megkönnyítése nem szaporítja az adóköteles jövedelmet, ugyánallan kell e tételnek akkor is, ha az üzem nyereséges továbbvitele a követelésekből való általános engedmény nyújtásával mozdíttatik elő. — Mutatja mindkét döntés, hogy a német pénzügyi legfőbb bíróságot nemesak fiskus szolgálatának gondolata, hanem a magánjog és közgazdaság tudományának mély ismerete és ez ismeretnek az ítélkezésben való érvényrejtése hatja át.